

**Stanowisko
dotyczące Apeli Okręgowych Izb Pielęgniarek i Położnych
w sprawie zmiany zapisów w ustawie emerytalnej w kierunku
obniżenia wieku emerytalnego dla kobiet do 60 lat oraz niezrównywania
wieku emerytalnego dla kobiet i mężczyzn**

Minister Zdrowia nie posiada uprawnień do ingerowania w przepisy dotyczące emerytur, ponieważ ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. *o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych* (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227) należy do właściwości Ministra Pracy i Polityki Społecznej.

Dlatego też kwestie dotyczące wieku emerytalnego pielęgniarek i położnych były konsultowane z Ministerstwem Pracy i Polityki Społecznej.

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej wskazało, iż jedną z generalnych zasad przeprowadzonej trzynastu lat temu reformy systemu emerytalnego, było wprowadzenie ujednoliczonego, powszechnego wieku emerytalnego, wynoszącego 60 lat w przypadku kobiet oraz 65 lat w przypadku mężczyzn. Wprowadzenie tej zasady było konieczne przede wszystkim ze względu na zmieniające się warunki demograficzne. Wdrożenie jednolitego wieku emerytalnego wymagało uchylecia przepisów dających możliwość wcześniejszego przejścia na emeryturę m. in. z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze.

Tylko dla osób pracujących w ekstremalnych warunkach, na mocy ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. *o emeryturach pomostowych* (Dz. U. Nr 237, poz. 1656, z późn. zm.), utworzono odrębny, przejściowy system emerytur pomostowych.

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej wskazało, iż w okresie minionego trzynastolecia trendy demograficzne, niestety nie uległy zmianie. Także obecnie systematycznie maleje liczba ludności w wieku przedprodukcyjnym.

Od roku 1990 liczba ta zmalała o ok. 4,1 mln. Do 2035 r. prognozuje się dalszy spadek o ponad 1,6 mln. Równocześnie stale rośnie liczba osób w wieku poprodukcyjnym. W chwili obecnej jest to blisko 6,3 mln osób, jednakże w następnych latach nastąpi jej znaczny przyrost, jak się przewiduje, o ponad 3,3 mln osób do 2035 roku. Liczba osób w wieku produkcyjnym – a więc tych, które mogą sfinansować świadczenia emerytalne – na przestrzeni ostatnich kilku lat ustabilizowała się na poziomie ok. 24,5 mln osób. Ta sytuacja ulegnie jednak dalszemu pogorszeniu.

W świetle powyższego, w opinii Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, konieczne były dalsze decyzje dotyczące wieku emerytalnego. I tak zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 maja 2012r. *o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. z 2012r. poz. 637), od dnia 1 stycznia 2013r. wiek emerytalny jest stopniowo podwyższany docelowo do 67 lat. Poziom 67 lat zostanie osiągnięty w przypadku mężczyzn w 2020 r., a w przypadku kobiet w 2040 roku. Nowe regulacje obejmują kobiety urodzone po 31 grudnia 1952 r. oraz mężczyzn urodzonych po 31 grudnia 1947 r.

Podwyższenie i zrównanie wieku emerytalnego kobiet i mężczyzn nastąpi we wszystkich systemach emerytalnych, w których obecnie prawo do przejścia na emeryturę lub w stan spoczynku przysługuje po osiągnięciu wieku 60 lat przez kobietę i 65 lat przez mężczyznę.

Tak więc głównym wyzwaniem dla Polski w najbliższych latach będzie zwiększenie liczby osób aktywnych zawodowo i podejmujących zatrudnienie, co jest kluczowe dla rozwoju gospodarczego i zwiększenia innowacyjności polskiej gospodarki. Najważniejszym efektem podniesienia wieku emerytalnego przewidzianego w ustawie z dnia 11 maja 2012r. z punktu widzenia rozwoju gospodarczego – będzie powstrzymanie spadku zatrudnienia, a w konsekwencji utrzymanie wzrostu PKB oraz wpływów podatkowych do przedsiębiorstw, które nie będą zmuszone do likwidacji miejsc pracy w nadchodzącym okresie ograniczenia podaży pracy.

Równocześnie w opinii Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, ujednoczenie wieku emerytalnego na poziomie 67 lat, w związku z przyjętą przez Sejm w dniu 11 maja 2012r. *o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw*, nie naruszy uprawnień do emerytury pomostowej.

Na podstawie przepisów tej ustawy pielęgniarzki i położne mogą ubiegać się o prawo do emerytury pomostowej już w wieku 55 lat, jeżeli wykonują pracę o szczególnym charakterze wymienioną w art. 3 ust. 3 do ustawy o emeryturach pomostowych i w zał. nr 2 do tej ustawy oraz spełniają pozostałe kryteria ustawowe, od których zależy ustalenie prawa do emerytury pomostowej.

Z upoważnienia
MINISTRA ZDROWIA
PODSEKRETARZ STANU

Aleksander Soplinski